

בין יום הכיפורים לחג הסוכות

יום הכיפורים, הוא ללא ספק היום הנעלה ביותר בשנה. ביום זה אנו לובשים לבנים, מטהרים במקוה, מתנתקים בחמשת העינויים מכל צרכי הגוף, ומתרכזים אך ורק בתפילה הקושרת אותנו אל הקב"ה. אולם דומה שלחג הסוכות יש תפקיד נוסף, שמעלה אותנו לשלב אחר שהוא לא פחות נעלה. אמנם אין כאן, 'ונתנה תוקף' ואין וידוי ואין 'כל נדרי' ו'סדר העבודה' ותפילת נעילה, אבל יש קיום מצוות ה' בתוך החיים עצמם. יום הכיפורים הוא שיא אדיר שלא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל כולו. מטרת יום הכיפורים היא תיקון החיים האנושיים על מגבלותיהם הגופניות. אם ביום הכיפורים אסורים אנו בכל דבר הקשור אל צרכי הגוף, על מנת להפעיל אך את כוחותינו הרוחניים, בחג הסוכות להפך אנו מחוייבים באכילה ושתייה ושמחה פשוטה 'אך שמח' – שאמורים לאפיין את מהלך החיים הרגילים בכל השנה כולה.

לחג הסוכות יש מאפיינים נוספים ועקרוניים. בסוכות אנו נאלצים לצאת מבית הקבע שלנו, ולהבין שבעצם המציאות הקבועה שלנו בחיים, אינה אלא יחסית והיא תלויה לחלוטין בה'. אך מעבר לכך יש משהו מיוחד בעצם היציאה החוצה, של האדם והמשפחה ובעצם של כל החברה. אין לנו חג חברתי יותר מחג הסוכות. בחג הזה שהוא בדרך כלל גם עמוס באורחים, אנו מוציאים את סעודותינו החוצה, ומגלים שגם שכנינו נהגו כך ובעצם כולם נפגשים בחוץ, בגינה על השבילים. מפגש זה משלים את יום הכיפורים מזוית אחרת. אם ביום הכיפורים עינינו מופנות לשמיא, והקשר הוא בעיקר אנכי כי הוא בנוי על הקשר שבין אדם לא-להיו, בסוכות הקשר נובע דוקא מהתנועה הרוחבית, מהחברה והמשפחה וממנה כלפי שמיא (צל הסוכה – צילא דמיהמנותא, ונענועי הלולב).

יום הכיפורים וחג הסוכות משלימים איפוא זה את זה, וביחד הם יוצרים מציאות שלימה שבה האדם הפרטי ועם ישראל בכללו, אוגרים כוחות חיוביים לקראת השנה ההולכת וקריבה.

חג הסוכות – חג סוכות

שנה לפטירתה של טובה דרורי ז"ל

ביום ראשון, כג' בתשרי (אסרו-חג סוכות) 11.10.09

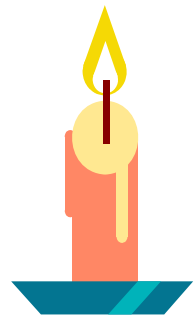
נצא לאזכרה ולגילוי מצבה בשעה 16:30.

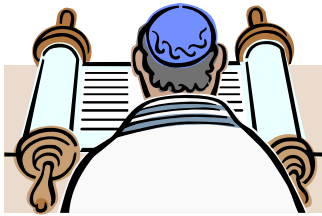
תפילת מנחה בשעה 17:00 בחדר הנצחה,

לאחר מכן שיעור ודברים לזכרה במועדון לחבר.

ציבור החברים מוזמן

המשפחה.

זה היה השבוע

יום-ניפור עבר עלינו ב"ה בהתרוממות הרוח, ולא אמר איש צר לי המקום. שליחי הציבור סייעו ללב להתכוון טוב יותר, המנגינות המוכרות והמרגשות הכניסו אותנו לאווירת היום ושוב נוכחנו בכוחה של תפילת היחד. גם השיתוף בתפילות עם אנשי כפר-עזה תרם לתחושת האחדות המיוחדת כל-כך ליום הקדוש הזה בו כולנו מייחלים למחיקת עוונות, לתיקון ולפתיחת שער לתפילות ליבנו.

ביום רביעי עלו לירושלים אנשי "העולם התחתון" – יושבי המשרדים ועובדי קומת הקרקע. הגיבושון שארגן עופר, החל במערת צדקיהו, והמשיך לעוד מספר אתרים בעיר העתיקה, כשסיום הסיור היה ביקור במנהרות הכותל. את הסיור הדריך המדריך הותיק יצחק לוי. סיום הערב היה במסעדת "אמא", שם גם הצליחו להפתיע את חנצ'ה בשיר אותו הקריא עופר, ולומר לה תודה על תשע שנים בהם ניהלה את ספריית החברים. הסיור בכללו היה מעניין אך גם מתיש עם הליכה רבה ומדרגות רבות, אך כל "צעירי הקומה" עמדו בו בכבוד.

מחדשות השכונה: משפחות אילנה ויאיר אהרן וכן משפחת קובי ורינת (בן-עמי) אברהם נכנסו בשעה טובה ומוצלחת לבתיהם החדשים בשכונה. מאחלים לכם נחת והתרחבות הלב במעונכם החדש!

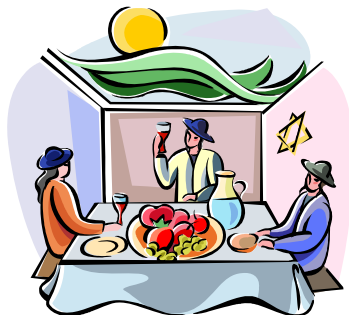
וכבר בפתח חג הסוכות – ולכבודו מעטר את שער עלוננו ציור מיוחד לחג פרי עטו של הנזי. שוק ארבעת המינים התקיים הפעם במתכונת קצת שונה, כאשר נערכה הזמנה ייחודית לכל חבר ומשפחה מבעוד יום. וודאי נשמע מועדת דת מסקנות בהמשך.

סוכת חדר-האוכל גם היא כבר מוכנה, ערוכה ומצפה לקלוט את ציבור האוכלים. יישר כח לענף המזון שמשקיע מאמצים מיוחדים לא רק בבישולים חגיגיים אלא גם בשינוע, לכל מי שטרח על הקישוטים ולצוות מוישליה והצעירים - בוני הסוכה החרוצים.

שיהיה לכולנו חג שמח, בו נזכה לקיים "ושמחת בחגך" מתוך שמחה פנימית אמיתית ומאירה!
בחול-המועד סוכות לא יצא עלון, על-פי מסורת שנים עברו. לוחות הזמנים לסוכות, לחוה"מ"ס ולשמחת-תורה מצורפים בסוף העלון – מומלץ לתלות על המקרר. העלון הבא יצא בע"ה בשבת פרשת בראשית.

אחות תורנית במרפאה: חג ראשון של סוכות – דורית רידר
שמחת תורה – הילרי יום-טוב

ספריית טיולי חו"ל: חברים שלקחו ממני ספרי טיולים או מפות ולא החזירו, או חברים שיש ברשותם ספרים ומפות שאין להם שימוש – אנא העבירו אלי בכדי שימשו חברים אחרים המעוניינים בחומר עזר לטיול לחו"ל.
חנן קסלר.

חג שמחה!

"הלא פרוס לרצה לחמק,

וצנייט מרודים תביא

בית, כי תראה צרות וכיסיתו ואמרק לא תתצלם" (מתוך הפטרת 'וס הכיפורים)

בפדיון כפרות תשי"ע תרמו החברים, התושבים והבנים בסעד סכום נכבד מאד.
חן חן לכל התורמים הנדיבים!
הסכום כולו עובר לתקציב השנתי של ועדת צדקה, והוא מסייע לנו מאד במיוחד כאשר השנה האזרחית עומדת להסתיים והתקציב הולך ומדלדל.
לקראת ראש-השנה רכשנו תלושי-שי בסך 30,000 ₪ וחלקנו אותם בין אנשים פרטיים המעבירים אותם לכתובות הנכונות. הרב דויד, עמוס בר"ט, חברות במושב תקומה וכפר-מיימון, עמותות באיזור שמנהלים אנשים המוכרים לנו בהתנדבות, ליאורה העובדת הסוציאלית במועצה שלנו ועוד אנשים טובים באמצע הדרך.
כמו כן אנו ממשיכים במסורת של תרומה פעמיים בשנה (לקראת ראש-השנה ולקראת פסח) לטובת בנינו וחבריהם הנמצאים בדיור-מוגן, וכן למען עמותות מוכרות כגון זק"א, "עזרה למרפא", "יד שרה" מקלט לטיפול בנשים וילדים נפגעי אלימות ועוד.
השנה, בעקבות המצב הכלכלי הקשה וצמצום התרומות לעמותות, גבר מאד זרם הפניות אל הוועדה. לכן כל תרומה מתקבלת עוד יותר בשמחה. תוכלו להיות סמוכים ובטוחים שהיא מגיעה לידיים נכונות ללא פערי תיווך של עובדים בשכר בעמותות שונות.
ניתן לתרום לצדקה גם במהלך כל השנה, ויש חברים העושים זאת לעיתים קרובות, פשוט באמצעות פתק ירוק לטובת ועדת-צדקה, ומי ייתן ונזכה להיות תמיד בצד הנותן.
מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון!

חברי הוועדה: דבורה הרצל, יוסף כראון וח'ית רפא.

מזל טוב!

לעתר ואוהד גייבל
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הבן

לנורית ואלי קראוס
לשפרה ניר
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הנכדה - הנינה
בת לשי ותמר

למרים ודודה זהבי
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הנכדה

בת לחיימק'ה

ראיון עם אנני הנוי

ההולך בשבילים בעונה זו רואה וודאי שידי הגננים עמוסות עבודה בגיזום סכך לסוכותינו. נראה שזו העונה המתאימה להפנות זרקור אל עבודתם.

מי ומי בענף הנוי?

אורי רוזנמן וניסים דדון, ושלושה שכירים: משה פירסט משדה יואב, מרכז ענף הנוי, עמי מנתיבות (שהיה חולה לצערנו בעת קיום הראיון-רפואה שלימה!) ויוחאי מיכני.

במה אתם עסוקים בעונה זו של השנה?

אנחנו עומדים לפני החורף וצריך להספיק דברים רבים לפני הגשם. אנו מתכננים לשתול ליד הגן החדש דשא ושתילים, עבודה שהתעכבה קצת כי לא הספקנו לפני-כן. חוץ מזה יש כעת את הקטיף של הסכך- אנו קוטפים מעצים בתוך הקיבוץ- באיזור בית-הכנסת, בכביש העוקף וליד סייפן. את הלולבים קוטף יואל עברון.

איך הצלחתם לעבור את הקיץ עם מכסות המים הקטנות?

אנו משקים רק בלילה, הקטנו את כמויות המים, ואנו עם היד על הדופק כל הזמן. חסכנו השנה בסביבות 15-20 אחוז מתצרוכת המים. חברים עוזרים לנו מאד כשהם מכוונים אותנו ומעירים על נזילות.

עקב המחסור במים, וגם בעקבות המיגונים, ייתכן ונקטין מעט את שטחי המדשאות ובמקומם נשתול שיחים המותאמים למקום, שהם חסכוניים יותר במים.

איך נערכים בנוי לבניית הממ"דים המתוכננת לחורף הקרוב?

חבל שהבנייה מתוכננת לחורף, כי ייגרם נזק שהוא לא הכרחי. לצערנו אנו לא שולטים בלוח הזמנים, שמוכתב ע"י משרד השיכון – היזמים והקבלנים. בכל-אופן אנו מתחילים להערך: תכננו שבילים על המדשאות שיוקצו לרכבים של הקבלנים, הפסקנו להשקות איזורים מסוימים כדי לאפשר לאנשי התשתיות לעלות ולעבוד כבר עכשו. בנוסף, אנו יושבים עם יועץ שיש לו נסיון עם קיבוצים שעברו את המיגון, ועימו אנו מתכננים את שיקום הנוי לאחר הבנייה.

האם ישנן עוד תוכניות גינון מיוחדות לשנה הקרובה?

צריך לעבוד בגינון סביב הקראוונים החדשים שיגיעו בע"ה, ואנו עוסקים גם בחלק מהגינון בשכונה. יש גם הרבה עבודה לא מתוכננת: גינון סביב המיגוניות החדשות שהוצבו לצד מבנים ציבוריים, וגם בבתיים חדשים שמשפצים, כך שאם מישהו דאג לפרנסה שלנו- שלא ידאג...

איך מתבטאת בעבודתכם הדאגה לאיכות הסביבה?

ניסים: אנו עוסקים הרבה בניקיון, לדוגמא בכך שאנו אוספים את הדליים הקטנים בכל יום שישי. אנחנו דואגים גם לתשתיות הקיימות – למשל, נדרשת עבודת גינון רבה בתיקון תשתיות מים לאחר שצינור מתפוצץ.

משה: אנו עוסקים יום-יום בתחזוקה של איכות הסביבה בסעד ע"י שמירה על הנוף הפורח- זו תרומתנו.

האם יש לכם בקשות מיוחדות מהציבור?

ניסים: להשתדל לשמור על דשאים נקיים, לא להשאיר צעצועים/אופניים/כסאות נוח על הדשא כי זה מהווה מטרד בכיסוח. צריך להגביר את המודעות ולהשגיח שילדים לא ישליכו דברים קטנים על הדשא. רק לא מזמן נתקעה שרשרת קטנה במכסחת, וזה גרר טיפול יקר מאד. כדאי שהגננות יקפידו שילדים לא יתלשו צמחים, ויעודדו אותם להרים פסולת סביב הגן.

יוחאי: אני עבדתי בהרבה קיבוצים באיזור, ולדעתי בסך-הכל הגן של סעד הוא מאד יפה, הכי יפה מכל הקיבוצים האחרים.

איחולים לשנה החדשה?

משה: שנה טובה ופורחת. **יוחאי:** בריאות וכח- בלי זה הרי אי-אפשר לעבוד.

שנה טובה לכם, יישר כח על מאמציכם ושנדע לשמור על הנכס הירוק שלנו! **ראיינה:** אפרת.

דרכו של רבי מאיר בקירוב הבריות בדרכי הלכה

אנחנו רגילים לראות את חכמי ישראל מתייחסים לחברתם בדרך המקובלת של ענישה, והנה דווקא אצל גדול הדור, התנא ר' מאיר, אנו מוצאים שהיה נוקט באמצעים לא שגרתיים על מנת להחזיר אנשים בתשובה.

ר' מאיר המשיך לראות את אלישע כמורו אפילו לאחר שיצא לתרבות אחרת, הוא קיווה להחזיר את אלישע למוטב, אבל נקט בדרך ביניים: "תוכו אכל וקליפתו זרק".

שני סיפורים מעידים על דרכו בהשכנת שלום בין הבריות:

"בשכונתו של ר' מאיר היו בריונים, והיו מצערים אותו הרבה. התפלל עליהם ר' מאיר שימותו. אמרה לו ברוריה אשתו: מה דעתך משום שנאמר: "ייתמו חטאים וכי כתוב חוטאים? "חטאים" כתוב. ועוד... "ורשעים עוד אינם" – וכיון שייתמו חטאים – ורשעים עוד אינם. אלא בקש עליהם רחמים שיחזרו בתשובה.. ביקש עליהם רחמים וחזרו בתשובה (ב"ר י.).

פגיעותו של ר' מאיר מודגשת על ידי הערותיה של אשתו, ברוריה, שמאירה לו את כיוון הפעולה הראוי במידותיה. היא מלמדת אותו והוא שומע, מקשיב ולומד מחכמתה, מדרכה, מדרשנותה, על אף חכמתו וחריפותו, ואולי דווקא משום כך.

סיפור נוסף הוא על ר' מאיר שעמד בפני דילמה קשה ונקט בדרך הוותרנות:

אשה אחת היתה לומדת אצל ר' מאיר בלילי שבת. פעם האריך ר' מאיר בדרשתו ועד שהגיעה האשה לביתה כבה הנר. בעלה סילק אותה מהבית, והתנה שתוכל לחזור רק לאחר שתירק בפניו של ר' מאיר. לאחר חודש, בעצת שכנותיה ובליווין היא חוזרת לר' מאיר. הוא מגלה ברוח הקודש את הפתרון לבעייתה, ומבקש ממנה לירוק בפניו באמתלה שעינו כואבת ורק יריקה יכולה לרפא אותה.

על ידי הויתור על כבודו הצליח ר' מאיר להשכין שלום בית, יתכן שהביא גם לתשובה את אותו אדם גס שגירש את אשתו. סיפור זה וסיפורים אחרים מראים לנו דרך פסיכולוגית נאה של מנהיגים לוותר על כבודם על מנת להשיג שלום בין הבריות.

כדאי למורי הדור בעת עמידה בפני דילמות שונות, להשכיל ללכת בדרכו של ר' מאיר בהבאת שלום בין הבריות.

משה בן-צבי.

ההזמנות לו נאחז אנשי רפואה עליהם ובריאות איתנה!

נר זכרון: יח' בתשרי – יום השנה לפטירתו של חברנו שמחה ידידיה ז"ל (תשס"ב)
כג' בתשרי – יום השנה לפטירתה של חברתנו טובה דרורי ז"ל (תשס"ט)

מצפה נורא - ולקחו

לפני כשבוע, במוצאי ראש השנה התשי"ע, חזר חברי הטוב, אליסף חיים, מביתו בירושלים לשיבת אור עציון. הוא הגיע באוטובוס למרכז שפירא ובמהלך חצייתו את כביש הכניסה לשוב, נדרס ע"י נהג שנסע מאשקלון לכיוון קרית מלאכי. הנהג בכלל לא ראה אותו, ולכן עוצמת הדריסה היתה חזקה ביותר, ולצערנו אליסף נהרג במקום. עד כאן העובדות...

לאחר שקורה לאדם דבר כזה, כל-כך קרוב אליו, ובמיוחד בעשרת ימי תשובה, זה גורם לו לחשוב, "מה אני עושה עם זה". אני אישית לא מחפש אשמים, לא-להים פתרונים...

אך לענייננו, המציאות מראה שנהרגים יותר אנשים מתאונות דרכים מאשר מפיגועי טרור. במילים אחרות- **אנחנו הורגים את עצמנו.**

חשבתי לחלק את הבעיה לשתיים: הולכי רגל ונהגים.

הולכי רגל- ביטוי זה מתייחס אל כל הציבור שנמצא בקרבת הכביש. לנהגים יש הרבה חוקים, להולכי רגל לא מספיק. לדוגמא, לנהג אסור לדבר בפלאפון בלי דיבורית ולהולך רגל מותר. זה גורם למצב שאדם חוצה כביש ועסוק בשיחת הטלפון, ואז הוא לא שם לב לרכב שמגיע ממול...

בנוסף, בתור בני אדם מן השורה, בדרך כלל אנו ממהרים, תמיד ממהרים. לילדים בגן אנו אומרים: "הסתכלו ימינה הסתכלו שמאלה וכו' ", אך בעצמנו אנו מעיפים מבט וממשיכים הלאה, הרי אנחנו לא ילדים קטנים.

אמנם בדרך כלל הנהג הוא הדורס, אך הנדרס כנראה לא היה צריך להיות שם...

חשוב ביותר, לא לנסות להעריך את מהירות הרכב שמגיע. כנראה שהוא נוסע מהר ואי אפשר לעבור. רק אם אין רכב בכלל, אפשר לעבור (זה לא חוק מדינה, אך לענ"ד זה חוק שכתוב בדם!).

הולכי רגל ונהגים – נדרשת מודעות גדולה של שני הצדדים לכך, שבירידה מרכב פרטי ובמיוחד מאוטובוס, נוצר 'שטח מתי' גדול המהווה מקדם אפשרות-תאונה גבוה. על נהגי הרכב לשים לב גם לאוטובוס היוצא מחניה בנתיב הנגדי, ועל הולך הרגל להמתין להתרחקות האוטובוס.

נהגים- כל אדם שנוהג יודע היטב שנהגים עושים טעויות, זה ברור, הרי אנו בני אדם. הבעיה היא שלפעמים אנו מרגישים בטוחים מדי, וזה מתבטא במהירות הנסיעה, בניסיונות העקיפה (גם כאן זה שייך לתופעת הישראלי הממהר) ועוד. יש לזכור, הכביש הוא מקום מסוכן ביותר!! אם כך, למה אנו לא נוהרים יותר?! מי מאיתנו לא זוכר אי פעם שכמעט ועשה תאונה? מי מאיתנו לא נהג לפחות פעם אחת כשהיה עייף? למה אנשים נוהגים אחרי שהיו במסיבה וכד'! הרי זה פיקוח נפש!!

אני מתאר לעצמי, איך אנשים קוראים את המאמר ואומרים לעצמם "לי זה לא יקרה, אני נוהג מצויין". לצערי, זה קורה דווקא לנהגים כאלה. הגאווה הזאת פשוט הורגת אותנו, אנו חייבים להפסיק את זה.

אם לא היו כל כך הרבה תאונות, לא הייתי אומר כלום. אני חי רק 22 שנה, ולצערי אני יודע על מקרים רבים של תאונות דרכים, וזה רק בגללנו. ההגה בידיים שלנו!

מה יותר חשוב לנו, זמן או חיים?! עדיף להגיע לאט ובטוח מאשר לא להגיע בכלל.

נכון שאלו סיסמאות, אך חברי, אליסף ז"ל, כבר לא ילמד איתי חברותא.

בתקווה שהסתלקותו של חברי לגנזי מרומים תהיה 'הודעה רבה' לסכנה בכבישים, והלוואי והוא יהיה האחרון.

ומי ייתן, שבעז"ה, יתקיים בנו "ופרוס עלינו סוכת שלומד" במהרה בימינו.

חנה חנה - אהבתך אהבתך.

דו"ח חינוך

"...ובבוא אלול אלינו ריח סתיו עלה והתחלנו את שירנו מהתחלה...."

הקיץ חלף ואיתו החום הגדול ופעילויות הקיץ. אנו שוב בפתחה של שנה חדשה, עם התחלות חדשות המביאות עמן קשיים מחד וציפייה, התרגשות והתחדשות מאידך.

כח אדם: ראשית נציג את הצוותים השנה-

בית כולל: שהם קבלן הותיקה ממשיכה איתנו, איילת לוריא תתחיל לעבוד לאחר סוכות והשלישית בצוות היא בת שירות לאומי עדינה ונעימה בשם טליה.

זה המקום להודות למורן על עבודתה המסורה ולאחל לה בהצלחה בלימודיה.

מפ"ל: מוריה פולק עובדת במפ"ל כבת שירות לאומי, יעל בוחניק בוגרת חברת הנוער ואחרונה חביבה - דקלה הימן.

אנו מודים לרחלי שלום ולרונית קסלר על עבודתן הנהדרת בשנה האחרונה, מאחלים להן הצלחה במקומות החדשים ומקווים להתראות...

חטיבה: יעל הלל ממשיכה איתנו, לשמחתנו, שנה נוספת.

עם יעל ידריך את החטיבה אלחנן לבבי. אלחנן, בן משואות יצחק, נשוי לכנרת. לסעד הם הגיעו מקהילת "בית ישראל" בירושלים. הם גרים בדירה ליד משפחת לוריא וכנרת תתחיל ללמוד אחרי סוכות באוניברסיטת בן גוריון. ברוכים הבאים ובהצלחה!

תיכון: עמיחי גם הוא יתחיל ללמוד לאחר סוכות ולכן השנה יסתפק בהדרכת התיכון בלבד.

משרד החינוך קיצץ השנה ארבע שעות שבועיות לכל כיתה. משמעות הדבר היא, שבניגוד לשנים האחרונות, בהן המערכת הייתה סגורה יומיים בשבוע (בימים הארוכים, שבהם למדו הילדים עד 15:20). השנה, המערכת פועלת חמישה ימים בשבוע (המפ"ל ביומיים בהם מסיימים ב- 14:20 פתוח במתכונת מצומצמת). הדבר מצריך מאיתנו התארגנות קצת אחרת ונקדיש לזה זמן ומחשבה לאחר החגים. הצמצום בשעות הלימודים נותן לנו אפשרות גם "להחזיר עטרה ליושנה" בנושא העבודה ואני תקווה כי נצליח לעמוד באתגר.

לתכנון התוכנית השנתית, המבנה החודשי והשבועי בכל החטיבות, נקדיש משאבים לאחר החגים.

לקראת ראש השנה אפו ילדי החטיבה עוגות ואח"כ נסעו לחלק אותם בפלוגת נח"ל היושבת בנחל עוז. הילדים הכניסו קצת צבע ושמחה לבסיס, והחיילים הראו להם כלי נשק, שיתפו אותם בטקס ספירת הגומר היומי (הם עומדים להשתחרר בעוד מספר שבועות) ואף העניקו להם את דגל הפלוגה. ילדי המפ"ל הכינו כרטיסי שנה טובה ועוגות לדיירי בית-שקמה.

הושענא רבה: כמידי שנה אנו מארגנים לימוד בשכבות הגיל השונות.

נערי התיכון ילמדו בחיק הטבע בשילוב טיול לילי.

ילדי החטיבה יעלו לרגל לירושלים וגם הם ילמדו בדרך חווייתית.

לכיתות א' - ו' יתקיים הלימוד המסורתי של הורים וילדים בבית הכנסת בשעה 18:00. נשמח לראות את כולכם.

למחרת – בבוקרו של יום, בהמשך למסורת פעילות יצירה "הסוכה של שרה" נערוך השנה

יצירה לשמחה תורה. הפעילות מיועדת לילדי כיתות א' -ו' ותתקיים במסגרת בית כולל והמפ"ל. הורים, סבים וסבתות מוזמנים בשמחה להצטרף.

תקציב: השנה ביצענו קיצוץ גדול בתקציב של החינוך הבלתי פורמלי (כ- 30% אחוז מהתקציב של אשתקד). הקיצוץ התבטא בהקטנת משרות, צמצום פעילויות בחוץ ומבחוץ וכו'.
אומנם תקציבי חינוך קשה לבדוק, כיוון שקיים ויכוח ישן אם לבדוק אותם בדצמבר או באוגוסט, אבל בכל מקרה חשוב לציין, שאחרי חודשי הקיץ, שהם ה"בום הגדול" מבחינת ההוצאות, אנו עומדים בכבוד בתקציב.

בני"ע: לצערנו, לא זכינו השנה לקבל קומונרית מבני"ע. כרגע צוות המדריכים לקח על עצמו את ניהול הסניף והסניף אכן מתפקד בצורה מופתית! יישר כח גדול למדריכים!
יעל הלל קיבלה על עצמה בינתיים ללוות את המדריכים ולהיות אוזן קשבת לקשיים שלהם.

שיהיה לכולנו חג שמח ושנה טובה,

ענת ek.

**מרכז יעקב הרצוג מתארח בפסטיבל "הקהל"
כאקדון הסליחות פואל בפני ארון**

כמה פיוטים ותפילות התגלגלו ממקום משכנם בהררי קודש
ונעשו לאבני דרך בחברה הישראלית
בהקשרים תרבותיים, פוליטיים וחברתיים שונים
מהו סודם של 'אדון הסליחות', 'ונתנה תוקף' ופיוטים אחרים שהצליחו למצוא
את דרכם אל מחוץ לכותלי בית הכנסת ולהפוך לנחלת הכלל

מפגש טקסטואלי ומוסיקלי עם
ד"ר גבי ברזילי ושמואל פאוסט

אומן אורח: **דניאל זמיר** - מלחין ונגן ג'אז, הסקסופוניסט הבולט בישראל

יום ראשון, א' דחול המועד 4/10/09 בשעה 15:00
בית האקדמיה, בניין 9, כיתה 9202 מכללת ספיר

במסגרת פסטיבל הקהל
הפנינג שנתי לזהות יהודית ותרבות ישראלית
במכללת ספיר בשדרות, א' חוה"מ סוכות, ט"ז בתשרי

ואז ב"הקהל" - מפאעל עם נחום פאנדאן
יוצר הסרט "סכנה, כאן בוני"ם"

בשעה 17:00 בבית האקדמיה, בניין 9 כיתה 9201

**לוח זמנים לסוכות, לחול המועד ולשמחת תורה תש"ע
(כולל ימי החול עד שבת בראשית)**

יום ו' ערב סוכות

הדלקת נרות	17.05
מנחה א'	14.00
מנחה ב'	17.15
* בין מנחה לערבית : שיעור של הרב דוד	
ערבית	17.40

שבת, א' דסוכות

שחרית א'	6.25
שחרית ב'	8.30
קידוש	11.30
מנחה א'	12.30
מנחה ב'	13.30
צאת השבת והחג	17.59

תפילות בחול המועד

זמן תפלין/טלית	4.50
שחרית א'	6.00
שחרית נוער (חוץ מהושענא רבא)	7.30
סוף זמן ק"ש	8.33
מנחה א' (בח"א)	12.45
מנחה וערבית	17.10
שקיעה	17.18f17.2
צאת הכוכבים	17.40
ערבית	20.10

ליל הושענא רבא

ערבית	20.00
לימוד להושענא רבא בבית הכנסת :	
הרב עמית קולא	20.15
הפסקה וכיבוד	
הרב אלקנה שרלו	21.15

בוקר הושענא רבא

שחרית	6.00
-------	------

** בסוף התפלה מתבקשים החברים להניח את ארבעת המינים במיכל בחוץ. אנא שמרו על קדושת בית הכנסת בחבטת הערבה. וכן כתב אחד מרבני הקבוץ הדתי: בתוך ביתו אדם מקפיד על נקיון ומרים כל דבר שנופל על הרצפה. וקל וחומר שעליו לנהוג כן במקום ציבורי, וקל וחומר אבי אביו של קל וחומר בבית א-להים, ועל כן כל אחד ירים את כל הענפים והעלים ואחרי התפילה יניחם בשק או בארגז.

7.45 שחרית נוער

ליל שמחת תורה

16.57 הדלקת נרות

14.00 מנחה א'

17.05 מנחה ב'

17.35 ערבית, הקפות, קה"ת

שיעורי חול המועד

בשעה 11.00 בסוכת חדר האוכל -

יום א' - אילת דרורי

יום ג' - אפרת פראווי

יום ה' - שרית צ'מבליסטה

בוקר שמחת תורה

7.30 שחרית, הקפות

** אחרי ההקפה השניה קידוש ברחבת בית הכנסת

המשך ההקפות בבית הכנסת וקריאת התורה במוקדים השונים

10.30 (משוער) קריאת התורה בבית הכנסת,

נערים, חתנים, "שישו ושמחו"

11.15 (משוער) יזכור, תפלת גשם, מוסף, מנחה

לנשים (במועדון לחבר):

9.00 קידוש

9.20 דברי פתיחה

9.30 שיעור - דרורית: "ומעל לזמן מצוה ברכה"

10.20 הפסקה, כיבוד קל

10.40 קריאת התורה (במועדונית)

** קידוש 10 דקות אחרי התפלה

17.05 מנחה ב'

17.51 צאת השבת והחג

ימי החול אחרי החג:

4.54 זמן תפלין/טלית

6.00 שחרית

7.30 שחרית נוער (8.00 באסרו חג)

8.35 סוף זמן ק"ש

12.45 מנחה א' (בח"א)

17.00 מנחה וערבית

17.14f17.10 שקיעה

17.31 צאת הכוכבים

20.10 ערבית

* מסיבת חתן תורה וחתן בראשית בשבת
בראשית אחרי הצהריים.